

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (prvního senátu)

17. června 2010*

Ve věci C-492/08,

jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti na základě článku 226 ES, podaná dne 14. listopadu 2008,

Evropská komise, zastoupená M. Afonso, jako zmocněnkyní, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

žalobkyně,

proti

Francouzské republice, zastoupené G. De Berguesem a J.-S. Pilczerem, jako zmocněnci,

žalované,

* Jednací jazyk: francouzština.

SOUDNÍ DVŮR (první senát),

ve složení A. Tizzano, předseda senátu, A. Borg Barthet, M. Ilešič (zpravodaj),
M. Safjan a M. Berger, soudci,

generální advokát: N. Jääskinen,
vedoucí soudní kanceláře: R. Grass,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 11. února
2010,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Svou žalobou se Komise Evropských společenství domáhá, aby Soudní dvůr konstatoval, že Francouzská republika tím, že uplatňuje sníženou sazbu daně z přidané hodnoty (dále jen „DPH“) na plnění poskytovaná advokáty, advokáty u Conseil d'État a Cour de cassation a „avoués“ (*právní zástupci u odvolacích soudů – pozn. překlada-tele*), za která jim v rámci bezplatné právní pomoci náleží plná nebo částečná náhrada ze strany státu, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 96 a čl. 98 odst. 2 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, s. 1).

Právní rámec

Právo Unie

- 2 Směrnicí 2006/112 došlo k přepracování šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23, dále jen „šestá směrnice“), která byla nahrazena s účinností od 1. ledna 2007.

- 3 Článek 96 směrnice 2006/112, který nahrazuje čl. 12 odst. 3 písm. a) první pododstavec šesté směrnice, stanoví:

„Členské státy uplatňují základní sazbu DPH, kterou stanoví každý členský stát jako procentní podíl ze základu daně a která je stejná pro dodání zboží i pro poskytnutí služby.“

- 4 Článek 97 odst. 1 směrnice 2006/112, který nahrazuje čl. 12 odst. 3 písm. a) první pododstavec druhou větou šesté směrnice, stanoví, že „[o]d 1. ledna 2006 do 31. prosince 2010 nesmí být základní sazba nižší než 15 %“.

- 5 Článek 98 odst. 1 a 2 směrnice 2006/112, který odpovídá čl. 12 odst. 3 písm. a) třetímu pododstavci šesté směrnice, zní:

„1. Členské státy mohou uplatňovat jednu či dvě snížené sazby.

2. Snížené sazby se uplatňují pouze u dodání zboží a poskytnutí služeb těch kategorií, které jsou uvedeny v příloze III.

[...]“

- 6 Příloha III směrnice 2006/112, nazvaná „Seznam dodání zboží a poskytnutí služeb, která mohou být předmětem snížení sazby uvedené v článku 98“, uvádí v bodu 15 „dodání zboží a poskytnutí služeb organizacemi, které členské státy uznávají za dobročinné a které provádějí činnost v oblasti sociální péče a sociálního zabezpečení, nejsou-li tato plnění osvobozena od daně podle článků 132, 135 a 136“. Toto ustanovení odpovídá bodu 14 přílohy H šesté směrnice.
- 7 Článek 132 odst. 1 písm. g) směrnice 2006/112, které nahrazuje čl. 13 část A odst. 1 písm. g) šesté směrnice, uvádí jako jedno z osvobození některých činností od daně ve veřejném zájmu „poskytnutí služeb a dodání zboží úzce související se sociální péčí nebo sociálním zabezpečením, včetně služeb poskytovaných domovy důchodců, veřejnoprávními subjekty nebo jinými subjekty, které dotyčné členské státy uznávají za subjekty sociální povahy“.

Vnitrostátní právo

- 8 Článek 279 code général des impôts (všeobecný daňový zákoník, dále jen „CGI“) stanoví:

„[...] Daň z přidané hodnoty je vybírána se sníženou sazbou ve výši 5,50 % v případě:
[...]

- f. plnění, za která je advokátům, advokátům u Conseil d'État a u Cour de cassation a „avoués“ poskytována plná či částečná náhrada ze strany státu v rámci bezplatné právní pomoci;

[...]“

- 9 Toto ustanovení je účinné od 1. dubna 1991 a vychází z článku 32 loi de finances pour 1991 (finanční zákon pro rok 1991) (zákon č. 90-1168 ze dne 29. prosince 1990), který plnění advokátů, advokátů u Conseil d'État a u Cour de cassation a „avoués“ podroboval DPH.

Postup před zahájením soudního řízení

- 10 Ve výzvě dopisem ze dne 10. dubna 2006 informovala Komise Francouzskou republiku, že má za to, že uplatnění snížené sazby DPH na plnění poskytovaná advokáty,

advokáty u Conseil d'État a Cour de cassation a „avoués“ v rámci bezplatné právní pomoci je neslučitelné s ustanoveními čl. 12 odst. 3 písm. a) šesté směrnice ve spojení s ustanoveními její přílohy H.

- 11 Ve své odpovědi ze dne 12. července 2006 se Francouzská republika dovolávala cíle, kterým je podpora přístupu k právní ochraně nejpotřebnějších osob, a tvrdila, že plnění poskytovaná advokáty a „avoués“ v rámci bezplatné právní pomoci spadají mezi plnění uvedená v bodu 14 přílohy H šesté směrnice.

- 12 Vzhledem k tomu, že Komise nepovažovala tuto odpověď za přesvědčivou, zaslala dne 15. prosince 2006 tomuto členskému státu odůvodněné stanovisko, kterým jej vyzvala k přijetí opatření nezbytných k dosažení souladu s tímto stanoviskem ve lhůtě dvou měsíců od jeho doručení.

- 13 V dopise ze dne 13. února 2007 zopakovala Francouzská republika svůj postoj, podle kterého je uplatnění snížené sazby na plnění poskytovaná advokáty v rámci bezplatné právní pomoci v souladu se šestou směrnicí.

- 14 Vzhledem k tomu, že Komise nepovažovala argumenty Francouzské republiky za přesvědčivé, rozhodla se podat projednávanou žalobu.

K žalobě

Argumentace účastnic řízení

- 15 Komise úvodem tvrdí, že je třeba v kontextu projednávané žaloby použít příslušná ustanovení směrnice 2006/112, jelikož lhůta stanovená Francouzské republice pro dosažení souladu s odůvodněným stanoviskem uplynula v období po 1. lednu 2007, a tedy po zrušení šesté směrnice.
- 16 Komise tvrdí, přičemž se dovolává rozsudku ze dne 18. ledna 2001, Komise v. Španělsko (C-83/99, Recueil, s. I-445, body 19 a 20), že ustanovení čl. 98 odst. 2 a přílohy III směrnice 2006/112 musí být v rozsahu, ve kterém členským státům umožňují odchýlit se od zásady, podle níž se uplatní základní sazba DPH, vykládána restriktivně a v souladu s obvyklým smyslem použitých výrazů. Plnění poskytovaná advokáty, advokáty u Conseil d'État a Cour de cassation a „avoués“ v rámci bezplatné právní pomoci, o nichž hovoří čl. 279 písm. f) CGI, přitom nespádají do žádné z kategorií uvedených v příloze III směrnice 2006/112, zvláště je pak podle jejího názoru nelze považovat za „poskytnutí služeb organizacemi, které členské státy uznávají za dobročinné a které provádějí činnost v oblasti sociální péče a sociálního zabezpečení“, uvedené v bodu 15 této přílohy.
- 17 Komise má v tomto ohledu za to, že uplatnění uvedeného bodu 15 podléhá dvěma podmínkám, tedy zaprvé té, že dotyční poskytovatelé plnění mají určitou vlastnost, a zadruhé té, že se jedná o plnění určité povahy.

- 18 Co se týče první podmínky, Komise tvrdí, že advokáti, i když mohou být příležitostně pověřeni úkolem spočívajícím v poradenství osobám využívajícím bezplatné právní pomoci, nemohou být z tohoto důvodu považováni za „organizace, které [členské státy] uznávají za dobročinné“. I přesto, že směrnice 2006/112 podle Komise neupřesňuje podmínky a způsoby uznávání takové povahy, je podle ní patrné, že tato směrnice vyžaduje určitý stupeň stálosti vztahu mezi členským státem a osobou povinnou k dani, na jejíž plnění se snížená sazba vztahuje. Ve Francii přítom podle Komise není uplatnění snížené sazby na určitá plnění poskytovaná advokáty spojeno ani se stálou povahou poskytovatele, ale pouze se skutečností, že uvedená plnění jsou poskytována v rámci bezplatné právní pomoci. Výklad navrhovaný Francouzskou republikou na obhajobu slučitelnosti její vnitrostátní právní úpravy s uvedenou směrnicí by tak znamenal uplatnit výjimku stanovenou v bodu 15 přílohy III nejen na poskytovatele, kteří mají privilegované postavení přiznané státem vzhledem ke své dobročinné povaze, ale i na jakoukoliv osobu povinnou k dani, a to pod jedinou podmínkou, totiž že dotčená plnění jsou plně nebo částečně nahrazována státem.
- 19 Co se týče druhé podmínky, Komise má za to, že služby poskytované advokáty v rámci bezplatné právní pomoci nelze kvalifikovat jako „provádění činnosti v oblasti sociální péče a sociálního zabezpečení“. Tyto služby totiž podle ní spočívají v právním poradenství a jsou stejné povahy jako služby, které se nabízejí klientům nevyužívajícím státní pomoc. Skutečnost, že odměna hrazená advokátovi v rámci bezplatné právní pomoci je obecně považována za nedostatečnou, podle názoru Komise nijak nemění povahu plnění poskytovaných advokátem. Podle Komise tedy Francouzská republika nesprávně tvrdí, že advokát, který poskytuje právní poradenství osobě využívající bezplatnou právní pomoc, přechází od úkolu poradenství a obhajoby k úkolu sociální pomoci.
- 20 Podle Komise by tak výklad navrhovaný Francouzskou republikou znamenal nahradit podmínku týkající se povahy plnění podmínkou založenou na tom, že osoby, kterým jsou tato plnění určena, nemají finanční prostředky. Má za to, že kdyby byl tento výklad přijat, umožňovalo by to uplatnit sníženou sazbu na všechna plnění, která spočívají v poskytování pomoci nejhudšímu obyvatelstvu. Zákonodárce Společenství se

však podle Komise úmyslně rozhodl omezit případy uplatnění snížené sazby DPH tím, že stanovil taxativní výčet dodání zboží a poskytnutí služeb, která mohou být jejím předmětem. Mimoto DPH jakožto všeobecná daň ze spotřeby neumožňuje uplatňovat rozdílné sazby daně v závislosti na výši příjmů každého příjemce zboží nebo služeb.

- 21 Komise kromě toho považuje za neopodstatněnou argumentaci Francouzské republiky, podle které uplatnění základní sazby DPH na služby advokátů ohrožuje přístup ke spravedlnosti nejchudšího obyvatelstva. Má v každém případě za to, že sledování tohoto cíle nemůže odůvodňovat porušování ustanovení směrnice 2006/112, která omezují uplatnění snížené sazby.

- 22 Francouzská republika tvrdí, že čl. 279 písm. f) CGI je slučitelný s články 96 a 98 směrnice 2006/112, jelikož plnění, za která advokátům v rámci bezplatné právní pomoci náleží plná, nebo částečná náhrada ze strany státu, splňují obě podmínky uložené bodem 15 přílohy III této směrnice.

- 23 Co se týče první podmínky, Francouzská republika tvrdí, že advokáti poskytující plnění v rámci bezplatné právní pomoci jsou organizacemi, které Francie uznává za dobročinné. Má zejména za to, že je třeba v tomto ohledu vycházet z výkladu totožného výrazu „subjekt, který [dotyčné členské státy] uznávají za subjekt sociální povahy“, uvedeného v článku 13 části A odst. 1 písm. g) šesté směrnice, nyní čl. 132 odst. 1 písm. g) směrnice 2006/112, který Soudní dvůr učinil v rozsudku ze dne 26. května 2005, Kingscrest Associates a Montecello (C-498/03, Sb. rozh. s. I-4427). Podle tohoto funkčního výkladu je výraz „subjekt“ v zásadě dostatečně široký pro to, aby

zahrnoval fyzické osoby a soukromé organizace, které mají za cíl dosahování zisku. Dále vzhledem k tomu, že šestá směrnice, stejně jako směrnice 2006/112, neupřesňuje podmínky a způsoby uznávání sociální povahy dotčených subjektů, Soudní dvůr rozhodl, že přísluší v zásadě vnitrostátnímu právu každého členského státu stanovit pravidla, podle kterých může být takové uznání uděleno.

- 24 Francouzská republika tvrdí, že čl. 279 písm. f) CGI odpovídá kritériím, která musí být podle judikatury Soudního dvora zohledněna vnitrostátními orgány při určování subjektů, které mají sociální povahu, tedy existenci zvláštních právních ustanovení, skutečnosti, že činnosti dotčené osoby povinné k dani mají povahu veřejného zájmu, skutečnosti, že na jiné osoby povinné k dani poskytující stejné služby se již vztahuje podobné zvýhodnění, jakož i skutečnosti, že náklady na dotčená plnění jsou případně z velké části hrazeny subjekty sociálního zabezpečení. Poskytování služeb advokáty v rámci bezplatné právní pomoci je přitom podle tvrzení Francouzské republiky předmětem zvláštních daňových ustanovení, tato plnění představují činnost veřejného zájmu, na všechny advokáty poskytující uvedená plnění se vztahuje podobné zvýhodnění i režim a náklady na tato plnění jsou částečně, nebo zcela hrazeny státem.
- 25 Stálost vztahu mezi státem a advokáty – pokud by byla považována za relevantní kritérium – je podle tvrzení Francouzské republiky zajištěna tím, že dotčená plnění jsou předmětem čl. 279 písm. f) CGI. I když se všichni advokáti nutně nezabývají pravidelně úkoly spojené s bezplatnou právní pomocí, každý z nich může být kdykoli předsedou senátu nebo předsedou advokátní komory ustanoven právním zástupcem a má povinnost se tohoto úkolu ujmout.
- 26 Co se týče druhé podmínky, Francouzská republika má za to, že advokáti poskytující plnění v rámci bezplatné právní pomoci provádějí činnost v oblasti sociální péče a sociálního zabezpečení v rozsahu, ve kterém bezplatná právní pomoc přispívá k zaručení přístupu ke spravedlnosti nejvíce znevýhodněným osobám, tedy práva, jehož

základní charakter je uznán zejména čl. 47 třetím pododstavcem Listiny základních práv Evropské unie, která byla vyhlášena v Nice dne 7. prosince 2000 (Úř. věst. C 364, s. 1) a změněna ve Štrasburku dne 12. prosince 2007 (Úř. věst. C 303, s. 1).

- 27 Francouzská republika v tomto kontextu navrhuje soubor čtyř skutečností, na základě kterých je podle ní možné určit, zda subjekt provádí činnost v oblasti sociální péče a sociálního zabezpečení, a sice sledování sociálního cíle ve prospěch znevýhodněných osob, zavedení národní solidarity prostřednictvím redistribučního financování, nezisková povaha poskytovaných plnění a přísné požadavky, kterým poskytovatel podléhá.
- 28 Co se konkrétně týče dvou posledně uvedených skutečností, Francouzská republika zdůrazňuje, že uvedená pomoc má neziskovou povahu, jelikož paušální náhrada neumožňuje advokátům pokrýt náklady na jejich plnění. Mimoto advokát v rámci bezplatné právní pomoci podléhá zvláštním požadavkům, jelikož má povinnost přijmout pověření, jímž je v tomto ohledu nadán, a tak souhlasit s tím, že poskytne ve prospěch znevýhodněných osob plnění, která jsou státem hrazena na nižší úrovni, než činí náklady na ně.
- 29 Francouzská republika dodává, že pro účely kvalifikace určitého plnění jako „činnosti v oblasti sociální péče a sociálního zabezpečení“ není zohlednění jeho účelu a příjemců neslučitelné se zohledněním jeho povahy a náplně. Je naopak časté, že kvalifikace plnění vyplývá z kombinace těchto různých prvků. Činnosti, jejichž náplň a povaha jsou totožné, je tak třeba buď považovat, nebo nepovažovat za činnosti v oblasti sociální péče v závislosti na výši finančních prostředků jejich příjemců.

- 30 Podle názoru Francouzské republiky je tedy třeba rozlišovat mezi tradiční funkcí advokáta jednajícího v soukromém sektoru a činností advokáta, který poskytuje právní poradenství osobě využívající bezplatnou právní pomoc. I když jsou služby poskytované v obou těchto případech totožné, sociální účel a nízká úroveň příjmů příjemců těchto služeb vedou k tomu, že poskytnutí bezplatné právní pomoci advokátem lze přiznat povahu činnosti v oblasti sociální péče.

Závěry Soudního dvora

- 31 Úvodem je třeba připomenout, že Komise je oprávněna domáhat se určení nesplnění povinností, které vyplývají z původního znění aktu Společenství, jenž byl následně změněn nebo zrušen, a které byly zachovány novými předpisy (rozsudky ze dne 5. října 2006, Komise v. Belgie, C-275/04, Sb. rozh. s. I-9883, bod 35, a ze dne 11. prosince 2008, Komise v. Itálie, C-174/07, bod 31).
- 32 V projednávané věci je nesporné, že povinnosti vyplývající z článku 96 a čl. 98 odst. 2 směrnice 2006/112 odpovídají povinnostem, které se uplatňovaly již před vstupem této směrnice v platnost podle čl. 12 odst. 3 písm. a) šesté směrnice. Komise se tedy v kontextu tohoto řízení může dovolávat údajného nesplnění povinnosti, i když ve výzvě dopisem i odvodněném stanovisku vycházela z ustanovení odpovídajících šesté směrnici, která byla tehdy použitelná.
- 33 Co se týče merita projednávané žaloby, účastnice řízení jsou ve sporu ohledně otázky, zda plnění poskytovaná advokáty, advokáty u Conseil d'État a Cour de cassation a „avoués“ v rámci bezplatné právní pomoci, která upravuje čl. 279 písm. f) CGI, představují poskytování služeb organizacemi, které členské státy uznávají za dobročinné a které provádějí činnost v oblasti sociální péče a sociálního zabezpečení ve

smyslu bodu 15 přílohy III směrnice 2006/112, a zda je tedy Francouzská republika oprávněna podle čl. 98 odst. 2 této směrnice uplatňovat na tato plnění sníženou sazbu DPH.

- ³⁴ Jelikož směrnice 2006/112 neobsahuje definici pojmu „poskytnutí služeb organizacemi, které členské státy uznávají za dobročinné a které provádějí činnost v oblasti sociální péče a sociálního zabezpečení,“ uvedeného v bodu 15 přílohy III, je třeba tento pojem vykládat ve světle kontextu, do něhož je ve směrnici 2006/112 zasazen (viz obdobně výše uvedený rozsudek Komise v. Španělsko, bod 17, a rozsudek ze dne 18. března 2010, *Erotic Center*, C-3/09, Sb. rozh. s. I-2361, bod 14).
- ³⁵ V tomto ohledu z článku 98 směrnice 2006/112 vyplývá, že uplatnění jedné nebo dvou snížených sazeb je možností, která je dána členskými státy jako výjimka ze zásady, že se uplatní základní sazba. Kromě toho se podle tohoto ustanovení snížené sazby DPH vztahují pouze na dodání zboží a poskytnutí služeb uvedená v příloze III této směrnice. Z ustálené judikatury přitom vyplývá, že ustanovení, která mají povahu výjimky z určité zásady, musí být vykládána restriktivně (viz zejména výše uvedený rozsudek Komise v. Španělsko, body 18 a 19, jakož i citovaná judikatura, a výše uvedený rozsudek *Erotic Center*, bod 15).
- ³⁶ Pokud jde o pojem „subjekty, které dotyčné členské státy uznávají za subjekty sociální povahy“ ve smyslu čl. 13 části A odst. 1 písm. g) šesté směrnice odpovídajícímu čl. 132 odst. 1 písm. g) směrnice 2006/112 Soudní dvůr již dříve konstatoval se zřetelem na cíle sledované zákonodárcem Společenství, že tento pojem je v zásadě dostatečně široký na to, aby zahrnoval i fyzické osoby a soukromé organizace, které mají za cíl dosahování zisku (viz rozsudky ze dne 7. září 1999, *Gregg*, C-216/97, Recueil, s. I-4947, bod 17; ze dne 3. dubna 2003, *Hoffmann*, C-144/00, Recueil, s. I-2921, bod 24, jakož i výše uvedený rozsudek *Kingscrest Associates a Montecello*, body 35 a 47).

- 37 Pokud totiž pojem „subjekt“ naznačuje existenci individualizované entity plnící zvláštní funkci, nic nebrání tomu, aby tyto podmínky splnily fyzické osoby (viz výše uvedené rozsudky Gregg, bod 18, a Hoffmann, bod 24). Stejně tak i když cíl dosahování zisku představuje relevantní kritérium, které je třeba vzít v úvahu pro účely určení toho, zda subjekt má sociální povahu, nevylučuje za žádných okolností existenci takové povahy (viz výše uvedený rozsudek Kingscrest Associates a Montecello, bod 46).
- 38 Neexistuje žádný důvod odchýlit se od této analýzy, pokud jde o kategorii uvedenou v bodu 15 přílohy III směrnice 2006/112. Právě naopak, jak zdůraznil generální advokát zejména v bodu 84 svého stanoviska, uvedená analýza provedená ve vztahu k ustanovení týkajícímu se osvobození od DPH se uplatí tím spíše na přílohu III týkající se snížení sazby DPH.
- 39 Z tohoto vyplývá, že v rámci bezplatné právní pomoci nejsou advokáti, advokáti u Conseil d'État a Cour de cassation a „avoués“ vyloučeni z kategorie uvedené v bodu 15 přílohy III směrnice 2006/112 na základě pouhé skutečnosti, že se jedná o soukromé entity, které mají za cíl dosahování zisku.
- 40 Aby však mohli tito advokáti a „avoués“ spadat do této kategorie, je kromě toho třeba, aby byli členskými státy skutečně uznáni za dobročinné subjekty, které provádějí činnost v oblasti sociální péče a sociálního zabezpečení.
- 41 Z judikatury vyplývá, že členské státy mají posuzovací pravomoc za účelem uznání sociální povahy určitých subjektů. Tato posuzovací pravomoc musí být nicméně vykonávána v souladu s právem Společenství, a zejména při respektování omezení stanovených směrnicí 2006/112 (viz v tomto smyslu rozsudek ze dne 10. září 2002,

Kügler, C-141/00, Recueil, s. I-6833, body 54 až 57; výše uvedený rozsudek Kingscrest Associates a Montecello, body 51 a 52, jakož i rozsudek ze dne 9. února 2006, Stichting Kinderopvang Enschede, C-415/04, Sb. rozh. s. I-1385, bod 23).

- 42 Tato omezení jsou překročena zvláště tehdy, když členský stát přizná sociální povahu určitým subjektům za účelem uplatnění snížené sazby DPH na určitá, jimi poskytovaná plnění v rozporu se samotným zněním bodu 15 přílohy III směrnice 2006/112.
- 43 V tomto ohledu je třeba konstatovat, že ze znění bodu 15 jasně vyplývá, že toto ustanovení opravňuje členské státy uplatňovat sníženou sazbu DPH nikoli na jakékoli poskytování služeb sociálního charakteru, ale pouze na poskytování takových služeb organizacemi, které splňují dvojí požadavek, tedy jsou dobročinné a provádějí činnost v oblasti sociální péče a sociálního zabezpečení.
- 44 Úmysl zákonodárce Unie omezit možnost uplatnění snížené sazby pouze na poskytování služeb organizacemi splňujícími tento dvojí požadavek by byl přitom zmařen, kdyby členský stát mohl kvalifikovat soukromé entity, které mají za cíl dosahování zisku, jako organizace ve smyslu uvedeného bodu 15 z jediného důvodu, že tyto entity poskytují rovněž služby sociální povahy.
- 45 Z toho vyplývá, že má-li členský stát respektovat znění bodu 15 přílohy III směrnice 2006/112, nemůže uplatňovat sníženou sazbu DPH na poskytování služeb soukromými entitami, které mají za cíl dosahování zisku, a to na základě pouhého posouzení povahy jejich služeb, a nevzít v úvahu zejména cíle sledované těmito entitami jako celek a stálost jejich sociálních činností.

46 V projednávané věci je třeba konstatovat, že profesní kategorii advokátů a „avoués“ ve smyslu čl. 279 písm. f) CGI nelze vzhledem k jejím celkovým cílům a vzhledem ke skutečnosti, že její případná sociální činnost postrádá stálost, obecně považovat za kategorii, která má sociální povahu.

47 I kdyby plnění poskytovaná advokáty a „avoués“ v rámci bezplatné právní pomoci měla sociální povahu a mohla být kvalifikována jako „činnost v oblasti sociální péče a sociálního zabezpečení“, nepostačuje tato okolnost k tomu, aby v projednávané věci mohl být učiněn závěr, že uvedení advokátů a „avoués“ mohou být kvalifikováni jako „organizace, které [členské státy] uznávají za dobročinné a které provádějí činnost v oblasti sociální péče a sociálního zabezpečení“ ve smyslu bodu 15 přílohy III směrnice 2006/112.

48 Za těchto podmínek je třeba žalobu podanou Komisí považovat za opodstatněnou.

49 Je tedy třeba konstatovat, že Francouzská republika tím, že uplatňuje sníženou sazbu DPH na plnění poskytovaná advokáty, advokáty u Conseil d'État a Cour de cassation a „avoués“, za která jim v rámci bezplatné právní pomoci náleží plná nebo částečná náhrada ze strany státu, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 96 a čl. 98 odst. 2 směrnice 2006/112.

K nákladům řízení

- 50 Podle čl. 69 odst. 2 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že Komise požadovala náhradu nákladů řízení a Francouzská republika neměla ve věci úspěch, je důvodné uložit posledně uvedené náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (první senát) rozhodl takto:

- 1) **Francouzská republika tím, že uplatňuje sníženou sazbu daně z přidané hodnoty na plnění poskytovaná advokáty, advokáty u Conseil d'État a Cour de cassation a „avoués“, za která jim v rámci bezplatné právní pomoci náleží plná, nebo částečná náhrada ze strany státu, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 96 a čl. 98 odst. 2 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty.**

- 2) **Francouzské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.**

Podpisy.